

[Christmas Møller.]

givet mig, kan efter min Opfattelse ikke føre til andet, end at vi Konservative maa sige til den højtærede Statsminister, at i 21 Mands Udvalget maa vi — hvorfor vi ogsaa har bedt det indkaldt — nu snarest muligt faa den Drøftelse af de Opgaver, som ligger for, og de Ting, der skal foranstalles, som vi lægger en saa overmaade stor Vægt paa at faa gennemført; og efter de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Brorsens Side, har man ogsaa Lov til at sige, at dette ærede Medlem og hans Parti vil interessere sig for at faa et positivt Resultat af 21 Mands Udvalgets Arbejde.

Det eneste, der interesserer mig i denne Sag, og det eneste, der interesserer mit Parti i denne Sag, er dette at faa den Række af Mangler, der er ved Forsvaret, afhjulpet, og afhjulpet snarest muligt. Ud fra disse Betragtninger har jeg fremsat mine Udtalelser. Om man skal vandre ad andre Veje, er en Ting for sig; det er Sagernes rigtige Gennemførelse, det først og fremmest drejer sig om.

A. M. Hansen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og for Resten ogsaa til det ærede Medlem Hr. Brorsen, der var inde paa det samme, at det lyder jo smukt, at Militærspørgsmaalet skal løftes ud af den partipolitiske Strid. Men jeg vil sige til de Herrer, og da ikke mindst til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at dette er jo kun en Talemaade, som ikke har noget som helst med det virkelige Liv at gøre. Thi det kan ikke nytte, at et Parti som det konservative, der lige forud for Valget omdelte det Forslag, som vil være alle dette Tings Medlemmer bekendt, vil staa frem og tale om at løfte Militærspørgsmaalet ud af den partipolitiske Strid. Hvis det Forslag skulde udføres efter dets Indhold, vilde det betyde øgede Udgifter, det vilde betyde en Oprustning, som jeg føler mig overbevist om, at flere andre Partier i denne Sal end mit Parti vilde være udelukket fra at kunne gaa med til. Jeg anser de Konservatives Stilling til Militærspørgsmaalet kortest udtrykt for at være saadan, at Det konservative Folkeparti vilde være umætteligt paa dette Omraade. Derfor kan det ikke lade sig gøre at løfte dette Spørgsmaal ud af den politiske Strid, idet det netop er et af de Spørgsmaal, der deler Partierne. Hvor smukt og fromt det Ønske derfor kan lyde, saa er det kun en Talemaade.

Det ærede Medlem Hr. Brorson var inde paa nogle Tanker i samme Retning.

Det ærede Medlem oplyste, at der inden for 21 Mands Udvalget ikke var sket noget som helst, og bagefter erklærede det ærede Medlem, at han skulde nok lade være med at røbe, hvad der var sket. Ja, man løber jo ikke nogen Risiko for at røbe noget, naar der ingenting er sket.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen mente, at han hos mig og andre af Grundlovstilhængerne kunde spore en vis Ængstelse for ikke at faa gennemført Grundloven ved Folkeafstemningen, altsaa for ikke at naa de 45 pCt. Jeg sagde i min Tale i Gaar, at Erfaringen havde belært os om, at det ikke var saa nemt at faa Vælgerne ud, naar der skulde stemmes om en Sag, som naar der skulde stemmes paa Personer, men jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Brorsen skal være en lille Smule forsigtig med at slutte, at hvis der ikke naas 45 pCt., er det et Bevis paa, at det ikke er et Folkekrav. Det ærede Medlem kan jo huske, hvordan det gik i 1920. Da var saa at sige alle her i vort Land enige om, at den Grundlovsændring, der skulde ske, var nødvendig for Sønderjyllands Indlemmelse. Hvis man nogen Sinde har kunnet sige, at der laa et Folkekrav bag ved en Grundlovsændring, saa var det i 1920. Og hvor stor blev Procenten da? Den blev 47 Komma et eller andet. Det ærede Medlem Hr. Brorsen vil dog ikke sige, at naar den ikke var større, var det et Bevis paa, at der ikke laa et Folkekrav bagved. Jeg mener derfor, at det ærede Medlems Udtalelser om de 45 pCt. ikke vil kunne holde.

Jeg kunde imidlertid gøre Gengæld over for det ærede Medlem og sige, at naar det ærede Medlem nu har stillet sig sammen med dem, der bliver hjemme af Magelighedshensyn, af Ligegyldighed o. s. v., og ligefrem har opfordret sine Partifæller til at blive hjemme, ja, saa har det ærede Medlem dog nogen Tro paa, at det vil lykkes at faa Grundloven gennemført. Han er jo nemlig klar over, at mange inden for hans Parti, naar de skal vælge mellem den nye Grundlov og den nugældende Grundlov, vil foretrække den nye. Det ærede Medlem Hr. Brorsen tænker ogsaa allerede nu saa meget paa, hvad der skal ske, naar vi har faaet den nye Grundlov, at han er ivrig efter at faa at vide, hvad det er for Medlemmer, Socialdemokratiet vil opstille paa sin Landsliste. Jeg ved ikke, om han kan faa det oplyst, men det er dog et Bevis paa, at det ærede Medlem imødeser, at den nye Grundlov vedtages, og det haaber jeg ogsaa vil lykkes.